



Datum van  
inontvangstneming

:

15/05/2015

**Zaak C-161/15**

**Verzoek om een prejudiciële beslissing**

**Datum van indiening:**

9 april 2015

**Verwijzende rechter:**

Raad van State (België)

**Datum van de verwijzingsbeslissing:**

19 maart 2015

**Verzoekende partij:**

Abdelhafid Bensada Benallal

**Verwerende partij:**

Belgische Staat

---

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**ARREST**

(omissis)

**Bensada Benallal Abdelhafid** (omissis)

tegen

**Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie** (omissis)

(omissis)

**RAAD VAN STATE, XI<sup>e</sup> KAMER,**

## **I. VOORWERP VAN HET BEROEP**

Bij een op 10 mei 2014 aangetekend verzonden verzoekschrift heeft Abdelhafid Bensada Benallal verzocht om vernietiging van arrest nr. 123 504, dat op 30 april 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zaak nr. 143 842/III is gewezen.

## **II. PROCEDURE VOOR DE RAAD VAN STATE**

[procesverloop]

(omissis)

**[Or. 2]**

(omissis)

## **III. FEITEN**

Op 24 september 2012 heeft verweerder verzoeker, die de Spaanse nationaliteit heeft, gemachtigd tot een verblijf in België als werknemer.

Op 26 september 2013 heeft verweerder verzoekers verblijfsvergunning ingetrokken en hem gelast het grondgebied te verlaten.

Het besluit waarbij zijn verblijfsvergunning is ingetrokken, is als volgt gemotiveerd:

„Op 31 mei 2012 heeft betrokkene verzocht om een bewijs van inschrijving als werknemer. Ter staving van dat verzoek, heeft hij een arbeidsovereenkomst voor tewerkstelling bij de onderneming [T.G.B.G.] en een werkgeversattest overgelegd. Op 24 september 2012 heeft hij een bewijs van inschrijving ontvangen.

**[Or. 3]**

Betrokkene heeft kennelijk misleidende informatie gebruikt, die voor het gemeentebestuur van Sint-Agatha-Berchem doorslaggevend was bij het besluit hem een verblijfsrecht toe te kennen.

In zijn verslag van 4 september 2013 heeft de RSZ namelijk gesteld dat geen van de door de onderneming [T.G.B.G.] SPRL aangemelde personen onder het algemene stelsel van sociale zekerheid vallen: „Een groot aantal nauwkeurige en overeenstemmende elementen tonen rechtens genoegzaam aan dat de onderneming [T.G.B.G.] SPRL geen activiteit uitoefent waarbij werknemers worden tewerkgesteld [...] en er bijgevolg geen

arbeidsovereenkomst bestaat tussen die onderneming en de door die onderneming bij de RSZ aangemelde personen.’

Overeenkomstig artikel 42 septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is bijgevolg een einde gemaakt aan het verblijfsrecht van [B.B., A.]”.

Op 2 januari 2014 heeft verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep ingesteld tot nietigverklaring van voornoemde besluiten van 26 september 2013.

Op 30 april 2014 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij het bestreden arrest het beroep verworpen.

#### **IV. ONTVANKELIJKHEID**

(omissis)

(omissis) **[Or. 4]** (omissis)

(omissis)

[het beroep is ontvankelijk]

#### **V. GEGRONDHEID VAN HET BEROEP**

##### V. 1. Eerste middel

(omissis)

(omissis) **[Or. 5]** (omissis)

(omissis)

Het eerste middel is niet gegrond.

##### V.2. Tweede middel

###### V.2.1. Argumenten van partijen

Verzoeker voert een tweede middel aan dat is ontleend aan schending van „de artikelen 41 en 51 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), van het beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging en van het beginsel van hoor en wederhoor (audi alteram partem)”.

Verzoeker bekritiseert volgende passage van het bestreden arrest:

„3.2.2. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat meer dan een jaar is verstreken tussen het moment waarop verzoeker zijn arbeidsovereenkomst met de onderneming [...] heeft overgelegd en het moment waarop de sociaal inspecteur van de RSZ het verslag heeft gemaakt op basis waarvan het bestreden besluit is genomen, en dat verzoeker gedurende dat tijdvak verweerder geen informatie heeft gezonden of meegedeeld met betrekking tot in het beroep genoemde problemen die hij in het kader van zijn arbeidsovereenkomst met die onderneming zou hebben ondervonden.

Indien verzoeker van mening was dat hij elementen kon aanvoeren die eraan in de weg stonden dat zijn verblijfsvergunning werd ingetrokken, stond het aan hem om die **[Or. 6]** ter kennis van verweerder te brengen en niet aan verweerder om verzoeker uit te nodigen zijn opmerkingen in dat verband te maken. De Raad brengt namelijk in herinnering dat het aan verzoeker staat te bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden die zijn gesteld om het recht waarop hij zich beroept, te genieten en te behouden. Aangezien verzoeker in België heeft verzocht om een bewijs van inschrijving als ‚werknemer‘, kon/moest hij verwachten dat de niet-uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst (ook al was dit buiten zijn wil om) gevolgen meebracht voor zijn verblijf en beseffen dat hij die informatie uit eigen beweging aan verweerder moest meedelen. Uit het administratief dossier blijkt dat dit niet is gebeurd.

De omstandigheid dat verzoeker ‚geen aangetekend schrijven heeft ontvangen, zoals in het onderzoek is gesteld, en hij niet de gelegenheid heeft gehad om te worden gehoord‘ doet niet af aan die vaststelling, aangezien het door verzoeker aangevoerde verwijt betrekking heeft op zijn verhoor door de met het verslag van 4 september 2013 van de RSZ belaste sociaal inspecteur (dat overigens niet uitsluitend op verklaringen is gebaseerd, maar tevens op objectieve vaststellingen die door verzoeker niet worden betwist) en niet rechtstreeks het bestreden besluit betreft”.

Met een eerste onderdeel voert verzoeker aan dat, anders dan in het bestreden arrest is gesteld, hij diende te worden gehoord voordat de maatregel tot intrekking van zijn verblijfsvergunning tegen hem werd genomen.

Met een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat de rechter in eerste aanleg had moeten oordelen dat de bestuurlijke procedure tot een ander resultaat had kunnen leiden indien hij zich beter had kunnen verweren.

Verzoeker verwijst naar artikel 41 van het Handvest, alsmede naar de Franse rechtspraak en naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, en verzoekt de Raad van State te oordelen dat het recht om te worden gehoord uitvoering geeft aan het algemeen beginsel van de rechten van verdediging, waarvan de niet-naleving ambtshalve kan worden opgeworpen.

Verzoeker betoogt dat de rechter ambtshalve diende na te gaan of de aan de orde zijnde bestuurlijke procedure tot een ander resultaat had kunnen leiden. Ter staving van zijn betoog beroept hij zich op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 september 2013, M.G. en N.R. (C-383/13).

Volgens verweerder is het middel niet-ontvankelijk, aangezien het voor het eerst tijdens de cassatieprocedure is aangevoerd en geen middel van openbare orde is. Voorts voert verweerder aan dat verzoeker niet verduidelijkt in welk opzicht artikel 51 van het Handvest is geschonden. Ten slotte voert hij aan dat het middel irrelevant is, aangezien verzoeker voor de rechter in eerste aanleg niet heeft aangevoerd dat artikel 41 van het Handvest is geschonden en hij evenmin elementen heeft aangevoerd aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of de bestuurlijke procedure tot een ander resultaat had kunnen leiden indien hij vóór de vaststelling van het litigieuze bestuursrechtelijk besluit was gehoord. **[Or. 7]**

Ten gronde voert verweerder aan dat artikel 41 van het Handvest niet vereist dat met de vreemdeling een dialoog wordt aangegaan over de omstandigheden waarop hij zich beroept. Volgens hem moet de betrokkene de gelegenheid hebben gekregen om zijn standpunt kenbaar te maken, zoals in casu het geval was en zoals in het bestreden arrest is gesteld.

Volgens verweerder kunnen de in het verzoekschrift aangehaalde beginselen van voornoemd arrest van het Hof van Justitie niet naar analogie worden toegepast op de onderhavige zaak en voert verzoeker geen gegevens aan waaruit kan worden afgeleid dat de bestuurlijke procedure tot een ander resultaat zou hebben geleid indien hij was gehoord.

Verzoeker antwoordt dat het middel van openbare orde is. Hoe dan ook voert hij aan dat hij in zijn inleidend verzoekschrift uitdrukkelijk is opgekomen tegen het feit dat hij niet is gehoord. Verzoeker voert aan dat de bestuurlijke autoriteit hem krachtens artikel 41 van het Handvest in kennis had moeten stellen van de maatregel die tegen hem zou worden genomen en hem had moeten uitnodigen zijn opmerkingen daarover te maken.

#### V.2.2. Beslissing van de Raad van State

In het arrest Khaled Boudjlida van 11 december 2014 (C-249/13) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in wezen geoordeeld dat het recht van een persoon om door een nationale autoriteit te worden gehoord voordat die autoriteit een besluit neemt dat de belangen van de betrokkene op nadelige wijze kan beïnvloeden, deel uitmaakt van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat een algemeen beginsel van het recht van de Europese Unie is.

Met het onderhavige middel voert verzoeker aan dat verweerder niet zijn recht heeft geëerbiedigd om te worden gehoord alvorens verweerder zijn verblijfsvergunning introk en hem gelastte het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft zich voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenwel niet beroepen

op het algemene Unierechtelijke beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging en dit beginsel voor het eerst in zijn onderhavige cassatieberoep aangevoerd. Volgens de Raad van State is een middel dat voor het eerst in cassatie is opgeworpen en dus niet voor de rechter in eerste aanleg is aangevoerd, slechts ontvankelijk indien het van openbare orde is.

Voorschriften van openbare orde zijn die voorschriften die van wezenlijk belang zijn in de Belgische rechtsorde, zoals voorschriften betreffende de bevoegdheid van de bestuurlijke autoriteiten, de bevoegdheid van de rechterlijke instanties, de eerbiediging van de rechten van verdediging of die welke betrekking hebben op een aantal grondrechten. **[Or. 8]**

Bijgevolg rijst de vraag of dat algemeen Unierechtelijk beginsel in de rechtsorde van de Europese Unie dezelfde plaats inneemt als die welke voorschriften van openbare orde van Belgisch recht in intern recht innemen en of het gelijkwaardigheidsbeginsel vereist dat het middel, dat is ontleend aan schending van het algemeen Unierechtelijk beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging, voor het eerst kan worden aangevoerd voor de Raad van State, uitspraak doende als cassatierechter, zoals in intern recht is toegestaan voor middelen van openbare orde [zie naar analogie arresten Hof van 1 juni 1999, *Eco Swiss*, C-126/97 (punt 36), 7 juni 2007, van der Weerd e.a., C-222/05-C-225/05 (punten 29-31) en 6 oktober 2009, *Asturcom Telecomunicaciones*, C-40/08 (punten 49-56)].

Bijgevolg dient het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over [de in het dictum van onderhavig arrest geformuleerde vraag] te worden verzocht.

(omissis)

## **BESLUIT:**

### **Artikel 1**

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

### **Artikel 2**

Overeenkomstig artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Heeft het algemene Unierechtelijke beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging, waarvan deel uitmaakt het recht van een persoon om door een overheidsinstantie te worden gehoord voordat die instantie een besluit neemt dat de belangen van de betrokkene op nadelige wijze kan beïnvloeden **[Or. 9]**, zoals een besluit tot intrekking van zijn

verblijfsvergunning, in de rechtsorde van de Europese Unie dezelfde waarde als die welke voorschriften van openbare orde van Belgisch recht in intern recht hebben en vereist het gelijkwaardigheidsbeginsel dat het middel dat is ontleend aan schending van het algemene Unierechtelijke beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging, voor het eerst kan worden aangevoerd voor de Raad van State, uitspraak doende als cassatierechter, zoals in intern recht is toegestaan voor middelen van openbare orde?”

(omissis)